SENINEL

Alianţa Nord-Atlantică (1)

CE ESTE? CUM FUNCŢIONEAZĂ?

pagina 3

IAR-99 "{OIM" – UN AVION PERFORMANT

pagina 4

M.A.C.-ii – adică militari profesionişti

pagina 6

Dic]ionar NATO

MONDO MILITARE

pagina 5

Sport

REZULTATE BUNE, PROMIŢĂTOARE

pagina 8

LECŢIA AMERICANILOR

Întâmplarea a făcut ca în ultimii zece ani să mă aflu adesea în compania jurnaliştilor civili. La conferinţe de presă, la activităţi de prezentare, la zilele "porţilor deschise". Toate erau bune şi frumoase până când unuia dintre ei i se spunea că un lucru despre care se interesa are caracter secret. În momentul imediat următor iritarea îi cuprindea pe toţi confraţii mei civili. Comentariile începeau de la **"nu mai vin la armată niciodată"** şi continuau până la invective **"acolo unde e armată nu e transparenţă, nu e democraţie".**

Pe teritoriu, pe ici, pe colo, se mai puteau vedea, în apropierea obiectivelor militare, plăci care sugerau că fotografiatul este interzis. "Iată, îmi dădea câte un cot amicul ziarist civil, nu sunteţi capabili să scăpaţi de însemnele comuniste, ceauşiste. Nu puteţi să vă schimbaţi! Asta e!" Degeaba încercam eu să-l fac să înţeleagă cum e cu secretul, de ce e necesar, prietenul meu ziarist civil, şi ca el toţi ceilalţi, califica armata ca un sistem închis, imposibil de modificat ş.a.m.d.

Am impresia că, în unele situaţii, datorită presiunii puternice exercitate asupra organismului militar, s-a mai cedat câte ceva. Mai mult sau mai puţin semnificativ. Dar s-a dat satisfacţie ziariştilor cu gură mare din punctul acesta de vedere.

Un alt mare tărăboi a apărut în presă atunci când instituţiile statului, inclusiv Armata, susţineau apariţia legii care clasifica informaţiile.

O adevărată tragedie naţională s-a declanşat în acel moment: secretomanie, lipsă de transparenţă, înapoi la deprinderile comuniste etc.

Iată că, de câteva zile, în legătură cu prezenţa militarilor americani în România, ziariştii noştri au primit o adevărată lecţie de democraţie... americană. "Suntem aici, asta e sigur, şi vă ajunge ca informaţie!" – spun în subtext, prin declaraţiile lor, oficialii militari americani. Atât! Nu câţi! Nu pentru cât timp! Nu în legătură cu ce şi cât armament! Nu despre încărcătura şi tipul avioanelor!

Nu vizite în baza militară, nu fotografii, nu interviuri "fierbinţi" cu supersoldaţi de peste Ocean!

Şi iată că, deşi lucrurile rămân neschimbate de câteva zile, n-am aflat ca un cititor de ziare, un ascultător de radio sau un privitor la televizor să se fi îmbolnăvit din cauză că nu a aflat ce număr are la bocanc soldatul american.

Este o lecţie pe care armata Statelor Unite o predă presei dâmboviţene, dar, implicit, şi nouă, celor din sistemul militar românesc, care n-ar trebui să ne găsim mereu îngrijoraţi în legătură cu... fanteziile despre neinformare şi dezinformare, netransparenţă şi opacitate avansate de bunii noştri prieteni – jurnaliştii civili.

Comandor (r) DUMITRU AMARIEI

Publicaţie editată de Statul Major al Forţelor Aeriene

Nr. 3 (55) • FEBRUARIE – 2003

Un util instrument de lucru

Centrul 95 de Trecere pe Avioane Supersonice a pus, recent, la dispoziţia personalului ce încadrează bazele militare aeriene un interesant şi foarte util instrument de lucru: **“ALBUMUL PERSONALULUI AERONAUTIC (CRESTOMAŢIE)”**.

Aşa cum şi-au şi propus în mod deliberat autorii Albumului **(comandor Vasile Florea, comandor Virgil Ristea, comandor Ion Oancea, căpitan-comandor ing. Neculai Bulibaşa)**, lucrarea se constituie într-o sinteză cu caracter didactic a principalelor regulamente din Forţele Aeriene ale României, servind atât pregătirii curente a personalului aeronautic, cât şi admiterii la cursuri de specialitate şi în Academia de Înalte Studii Militare. Albumul este realizat din seturi funcţionale de planşe şi scheme şi expune vizualizat – prin grafice conţinând sociograme, organigrame, diagrame de relaţii, histograme etc. – conţinutul de bază al regulamentelor de aviaţie, principalele noţiuni şi activităţi privind exploatarea, repararea şi evacuarea tehnicii de aviaţie.

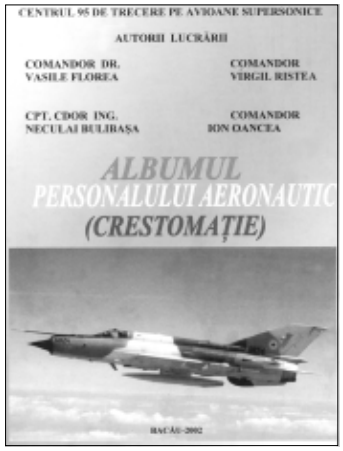

Lucrarea este elaborată pe grupe distincte de probleme (strategie, artă operativă, tactică, doctrină operaţională, susţinerea logistică, elemente organizatorice, decizionale şi informaţionale, atribuţii funcţionale pe categorii de specialişti) şi reprezintă, realmente, un ghid metodologic şi un documentar ce nu trebuie să lipsească de pe biroul nici unei persoane care lucrează în bazele aeriene, în aviaţia militară. **(N.R.)**

Învăţaţi limbi străine!

Impusă, cu precădere, de evoluţia ştiinţei şi tehnologiei, dar şi de transformările actuale şi de perspectivă ale spaţiului european şi euroatlantic, reliefate prin înlăturarea barierelor lingvistice între naţiuni, studierea limbii engleze nu mai este un hobby. Este o necesitate! Una stringentă pentru cadrele militare, am putea spune, întrucât manualele de utilizare a tehnicii moderne cu care este şi va fi înzestrată Armata Română sunt redactate în limba engleză, iar în perspectiva aderării României, cu drepturi

depline, la NATO, existenţa unui limbaj comun între membrii Alianţei este absolut necesară.

Învăţarea limbilor străine (limba engleză având cea mai mare pondere) de către întreg personalul din Forţele Aeriene se realizează printr-un proces unitar, desfăşurat în instituţii de profil, în forme adecvate, la niveluri educaţionale specifice pentru formarea abilităţilor lingvistice prevăzute de standardele NATO.

În Forţele Aeriene ale României, instituţiile de profil care asigură pregătirea lingvistică de bază şi avansată sunt Centrul Principal de Limbi Străine din Braşov şi Centrele Secundare de Limbă Engleză din Bucureşti, Ploieşti, Bacău şi Timişoara.

Activitatea în cadrul Centrului Principal de Învăţare a Limbilor Străine se desfăşoară prin cursuri intensive: **avansate de limbă engleză,** cu durata de cinci luni, coordonate de un instructor american de la Institutul Militar de Pregătire Lingvistică din San Antonio (S.U.A.), şi cu durata de trei luni; **de bază de limbă engleză,** cu durata de patru luni, şi **de bază de limbă franceză,** cu durata de şase luni. În cadrul centrelor secundare de învăţare a limbii engleze se desfăşoară cursuri intensive pentru începători, cu durata de şase luni.

Evaluarea performanţelor cursanţilor în însuşirea limbilor străine se execută pe toată durata desfăşurării cursurilor, prin teste curente şi verificări parţiale. Studiile prin cursuri intensive de învăţare a limbilor străine, ca şi cele de perfecţionare în domeniu, se încheie cu un examen. Testele de evaluare/stabilire a competenţei lingvistice sunt **iniţiale/de plasament**, înaintea începerii unei forme de învăţare a limbilor străine şi stabilirii profilului lingvistic standardizat (PLS), **de progres**, pentru verificarea nivelului de cunoştinţe dobândit într-o perioadă de timp, **de performanţă**, pentru verificarea nivelului de cunoştinţe dobândit după absolvirea unui curs de învăţare a limbilor străine, şi **de stabilire a PLS**, pentru evaluarea competenţei lingvistice pe cele patru deprinderi, conform cerinţelor STANAG 6001.

Testarea PLS se face numai în centrele principale de limbi străine sau la Direcţia Management Resurse Umane, în următoarele situaţii: (re)determinarea PLS pentru personalul care ocupă sau este propus a încadra funcţii care au specificate în fişa postului nivelul de competenţă lingvistică, stabilirea participanţilor la un concurs pentru un post în străinătate sau la o formă de pregătire/instruire unde cerinţele de participare sunt condiţionate de PLS, constituirea grupurilor ţintă, determinarea PLS pentru cadrele militare care solicită să urmeze un curs de carieră. Testele PLS sunt precedate obligatoriu de un test de plasament (ALCPT pentru limba engleză).

Competenţa lingvistică a unei persoane se atestă prin “Certificatul de Competenţă Lingvistică“, obţinut în urma testării PLS sau a unui examen specific. Certificatul respectiv este valabil doi ani de la data susţinerii testării/examinării şi este emis de către Direcţia Management Resurse Umane, în baza rezultatelor/diplomelor/certificatelor obţinute la testare/examinare, în ţară sau în străinatate.

Crearea şi implementarea sistemului de învăţare a limbilor străine în instituţiile subordonate Statului Major al Forţelor Aeriene au ca obiectiv fundamental formarea şi dezvoltarea unor competenţe lingvistice corespunzătoare postului, pentru personalul militar profesionalizat şi salariaţii civili a căror activitate necesită aceste abilităţi, fapt realizabil în condiţiile în care baza materială şi corpul didactic ale fiecărui centru de învăţare se situează la un nivel ridicat. **(C.P.)**

ORAFAELÓ se prezintă

La sediul ROMTEHNICA, din Bucureşti, reprezentanţi ai firmei israeliene “RAFAEL” au organizat o activitate de prezentare a unor produse proprii de ultimă oră. Au fost invitaţi ofiţeri din Statul Major al Forţelor Aeriene şi din structuri subordonate. După ce domnul Menahem Markovits, director regional în marketing şi dezvoltarea afacerilor pentru Europa, a făcut un scurt istoric al prestigioasei firme, colegii săi au înfăţişat caracteristicile şi modul de funcţionare ale unei rachete sol-aer, ale unui sistem de recunoaştere-cercetare şi ale unor complexe de transmisiuni.

O idee ingenioasă este şi aceea pe baza căreia s-a realizat sistemul de apărare aeriană “Derby”.

Racheta aer-aer “Derby” a suferit câteva modificări şi a fost instalată pe o maşină de teren, căpătând o altă destinaţie: sol-aer. Într-o primă

variantă, noua rachetă poate combate ţinte care evoluează la distanţe de până la 20 km, dar această caracteristică poate fi îmbunătăţită. Conducerea focului este, de asemenea, foarte simplă.

Despre containerul pentru recunoaştere-cercetare la nivel tactic, denumit “RECCELITE”, reţinem că are posibilitatea să capteze imagini din toate direcţiile 24 de ore din 24, iar transmiterea datelor obţinute se face în timp real.

Premiile revistei

“GÂNDIREA MILITARĂ ROMÂNEASCĂ”

Revista **“Gândirea militară românească”** a decernat recent premiile pentru anul 2002. Acţiune întreţinută cu ardoare de inimosul redactor-şef al revistei, **colonelul Costinel Petrache**, premiile se acordă autorilor celor mai reuşite apariţii editoriale şi se află la cea de-a cincea ediţie.

Din perspectiva domeniului aeronautic, la festivitatea care s-a desfăşurat în Holul de onoare al Ministerului Apărării Naţionale au fost premiate două lucrări: premiul “General de divizie Ştefan Fălcoianu” s-a acordat Institutului Naţional de Medicină Aeronautică şi Spaţială “General dr. aviator Victor Anastasiu”, pentru “Compendiu de medicină aerospaţială“, iar premiul “General de corp de armată Ion Sichitiu” a revenit generalului de flotilă aeriană dr. Mihail Orzeaţă, pentru lucrarea “Cucerirea supremaţiei aeriene şi strategia de securitate”. Felicitări celor premiaţi!

Experţi francezi la Capu Midia

O echipă de patru experţi din Armata Franţei a vizitat Tabăra de instrucţie şi poligonul de tragere sol-aer Capu Midia. Între altele, militarii francezi au verificat elementele de la sol ale sistemului de avioane ţintă fără pilot “Fox-TS1” produs de firma CAC Sistem.

Vizita face parte din pregătirea unei activităţi complexe în cadrul căreia un pluton de militari români şi un pluton de militari francezi vor efectua în comun exerciţii de antrenament şi trageri reale cu rachete sol-aer. Colonelul Virgil Gherghe, comandantul Taberei de instrucţie şi poligonului de trageri sol-aer de la Capu Midia, ne-a precizat că antrenamentele comune şi tragerile reale aer-sol vor avea loc în luna iunie. Românii vor folosi rachete produse în România, iar francezii vor trage cu rachete produse în ţara lor.

Criza irakiană

RĂZBOI SAU PACE?

De 12 ani încoace, de când, acceptând Rezoluţia 687 a Consiliului de Securitate al ONU, care punea capăt intervenţiei militare în Irak, Bagdadul s-a obligat să-şi distrugă arsenalele sale chimice şi biologice şi să renunţe la construirea armelor nucleare, Organizaţia Naţiunilor Unite a adoptat nu mai puţin de nouă rezoluţii, prin care condamnă Irakul pentru lipsa de colaborare cu inspectorii internaţionali de dezarmare, constituiţi în Comisia ONU pentru Monitorizare, Verificare şi Inspecţie (UNMOVIC). Iar cea mai drastică dintre acestea, Rezoluţia 1441, se încheie cu următorul avertisment: **“Rezoluţia reaminteşte, în acest context, că în repetate rânduri Consiliul a avertizat Irakul că va avea de făcut faţă unor serioase consecinţe dacă va continua să-şi încalce obligaţiile!”**

Iar Statele Unite ale Americii tocmai acest lucru îi reproşează, în prezent, Irakului: că deţine încă mijloace de distrugere în masă, că se sustrage inspecţiilor UNMOVIC şi AIEA (Agenţia Internaţională pentru Energie Atomică), că nu a distrus rachetele de tipul “Al Samoud 2”, cu o rază de acţiune (190 km) mai mare decât cea aprobată de ONU (150 km), că a amplasat rachete de tipul “Ababil–100” la graniţa cu statul vecin, Kuweit, încălcând astfel Rezoluţia 949 a Consiliului de Securitate, că are relaţii strânse cu organizaţia teroristă “Al Quaeda” şi practică terorismul internaţional.

Pornind de la aceste acuze, Statele Unite vor prezenta Consiliului de Securitate al ONU un nou proiect de rezoluţie, care să autorizeze recurgerea la forţă împotriva Irakului. “A sosit timpul să se acţioneze pentru dezarmarea regimului de la Bagdad... Este momentul să acţionăm, pentru că există dovezi clare ale vinovăţiei Irakului... Am ajuns în punctul în care trebuie să urmeze consecinţele grave la care face referire Rezoluţia 1441!” – a avertizat, zilele trecute, şeful diplomaţiei americane, secretarul de stat Colin Powell.

În replică la poziţia americană, Franţa, Germania şi Belgia, pe de o parte, Rusia şi China, pe de altă parte, susţin soluţionarea crizei irakiene nu pe cale militară, ci prin negocieri politice şi prin intermediul “căştilor albastre”, sub egida ONU, susţinând că nu s-au strâns dovezi concludente care să demonstreze vinovăţia Irakului de necooperare cu membrii UNMOVIC şi de deţinere de arme de nimicire în masă. Statele Unite par însă hotărâte ca, şi în varianta când Franţa, Germania sau un alt stat membru al Consilului de Securitate îşi va folosi dreptul de veto, să acţioneze pe cale militară pentru dezarmarea Irakului. Aşadar, război sau pace în Orientul Mijlociu? Vom afla cât de curând.

Alianţa Nord-Atlantică (1)

CE ESTE? CUM FUNCŢIONEAZĂ?

Argument

Perioada pe care o parcurgem acum, delimitată de summit-ul de la Praga şi de momentul aprilie 2004, până când cei 19 membri ai Alianţei Nord-Atlantice vor ratifica primirea României în NATO, este o perioadă plină de încărcătură, de semnificaţii majore, atât pentru ţara noastră, în general, cât şi pentru noi, militarii şi salariaţii civili din Forţele Aeriene, în special. Primăvara anului viitor trebuie să ne găsească pe toţi pregătiţi din punct de vedere teoretic şi practic. Examenul la care suntem de pe acum supuşi este unul greu, care va acorda viza de trecere numai celor foarte bine pregătiţi, celor care se vor adapta la "filozofia" Alianţei, vor putea comunica deschis cu partenerii şi vor putea îndeplini misiuni "cot la cot" cu aceştia.

În sensul celor de mai sus, vom încerca să introducem cititorii noştri, puţin câte puţin, în "atmosfera" NATO. Vom începe prin a prezenta Organizaţia Tratatului Atlanticului de Nord, având drept suport Manualul editat în anul 2001 de Biroul de informare şi presă al NATO, diferite materiale publicate în reviste de specialitate şi, nu în ultimul rând, elementele reţinute de subsemnatul pe timpul frecventării unui curs special în acest domeniu, în cadrul programei de învăţământ a Colegiului de Război al Forţelor Aeriene ale SUA, cu distinsa doamnă profesor doctor Mary Hampton, de la Universitatea din Utah, visiting profesor la Universitatea Aeriană.

Ce este NATO ?

Creată în 1949, Organizaţia Tratatului Atlanticului de Nord (North Atlantic Treaty Organisation sau L'Organisation du Traite d'Atlantique du Nord) este o entitate inter-guvernamentală, în care ţările membre, păstrându-şi suveranitatea şi independenţa, iau decizii în probleme politice şi militare în scopul de a asigura libertatea şi securitatea tuturor membrilor săi, în conformitate cu Tratatul Nord-Atlantic şi cu principiile Cartei Naţiunilor Unite. Articolul 51 al Cartei Naţiunilor Unite, pe care se bazează Alianţa, exprimă dreptul inalienabil al statelor independente la apărarea individuală sau colectivă. Alianţa Nord-Atlantică a fost fondată pe baza unui Tratat între statele membre care sprijină drepturile individuale ale acestora, precum şi obligaţiile internaţionale pe care le au. Ţările membre beneficiază de avantajele apărării colective, dar sunt obligate să-şi asume riscurile şi responsabilităţile care decurg din calitatea de membru, şi se angajează să nu ia parte la nici un acord internaţional care ar putea intra în conflict cu clauzele Tratatului.

După încheierea celui de-al doilea război mondial, ţările vest-europene şi aliaţii lor din America de Nord au negociat constituirea unei alianţe care să garanteze respectarea Cartei Naţiunilor Unite şi a acordurilor internaţionale stabilite, contrabalansând astfel politicile expansioniste ale Uniunii Sovietice, care nu-şi respecta promisiunile de reducere a potenţialului militar şi de neimpunere a unor forme nedemocratice de guvernământ, continua să reprime opoziţia, să nu respecte drepturile şi libertăţile civile şi umane fundamentale în multe ţări din Europa Centrală şi de Est, intrate sub umbrela Kremlinului.

Urmare a acestor negocieri, la 4 aprilie 1949 se semnează, la Washington, Tratatul Nord-Atlantic de către Belgia, Canada, Danemarca, Franţa, Islanda, Italia, Luxemburg, Olanda, Norvegia, Portugalia, Marea Britanie şi Statele Unite ale Americii. Tratatul a intrat în vigoare la 24 august, iar la 17 septembrie a avut loc, tot la Washington, prima şedinţă a Consiliului Nord-Atlantic.

La cei peste 50 de ani ai săi, Alianţa continuă să fie un factor de stabilitate, încredere şi securitate, precum şi de promovare a valorilor democratice şi de respectare a drepturilor omului. De la cei 12 membri s-a ajuns, în prezent, la 19 şi, în curând, la 26, prin invitarea la summit-ul de la Praga a altor şapte state central şi est-europene, printre care şi România. În 1952 au aderat la Tratat Grecia şi Turcia, apoi, în 1955, Republica Federală a Germaniei, aceasta fiind urmată, în 1982, de Spania şi, în 1999, de cele trei ţări foste socialiste: Republica Cehă, Polonia şi Ungaria.

Pe scurt, există un **Tratat**, care este un document, o **Alianţă**, care reprezintă o înţelegere între mai multe state, şi o **Organizaţie – NATO** – care asigură forumul în care au loc consultări în orice probleme şi în care ţările membre iau decizii în probleme care le pot afecta securitatea. În plus, organizaţia oferă structurile necesare pentru facilitarea consultărilor şi cooperării între ţările membre în domenii politice, militare şi economice, precum şi ştiinţifice sau în afara sferei militare.

Structura NATO

Ca să înţelegem mai bine cum funcţionează NATO, vom prezenta structura acestei organizaţii. Se cunoaşte că această structură a suferit modificări de-a lungul timpului şi urmează să fie modernizată şi în viitor, pentru a răspunde mai bine noilor provocări ale mediului de securitate.

Din punct de vedere organizatoric, structura civilă şi militară a NATO este reprezentată în schema de mai sus.

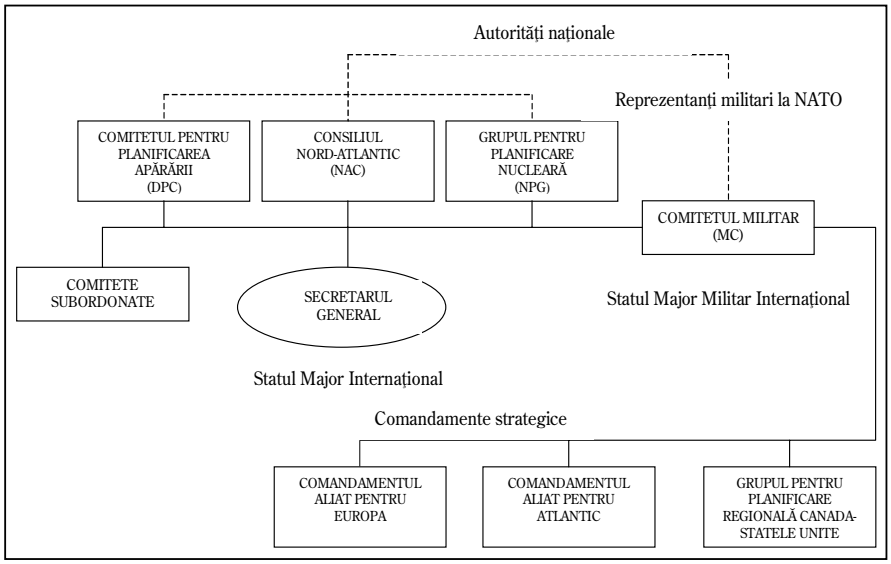

Din aceasta schemă se poate observa că cele mai importante organisme sunt: Consiliul Nord-Atlantic (NAC), Comitetul pentru Planificarea Apărării (DPC) şi Grupul pentru Planificare Nucleară (NPG). Subordonat primelor două este Comitetul Militar (MC), care beneficiază de un statut special de autoritate militară superioară în cadrul Alianţei.

CONSILIUL NORD-ATLANTIC (NAC) este principala autoritate a Alianţei Nord-Atlantice. Singurul organism înfiinţat oficial prin Tratatul Nord-Atlantic, învestit cu autoritatea de a stabili "atâtea organisme subsidiare cât este necesar", în scopul aplicării Tratatului. Din NAC fac parte toate ţările membre, iar preşedinte este Secretarul General. NAC are trei niveluri, şi anume: unul permanent, alcătuit din reprezentanţii sau ambasadorii permanenţi la NATO, al doilea nivel este cel ministerial, constituit din miniştrii de externe şi/sau ai apărării ţărilor membre, iar al treilea, cel mai înalt, nivelul summit, format din şefii de stat şi de guvern ai statelor membre. Rolul Consiliului ca organism responsabil cu îndeplinirea obiectivelor Tratatului a inclus crearea unui număr de agenţii şi organizaţii care sprijină activităţile acestuia în domeniile de specialitate. NAC este investit cu autoritate politică şi puteri decizionale reale. Reprezentanţii permanenţi ai tuturor ţărilor membre se reunesc cel puţin o dată pe săptămână, iar statutul şi validitatea hotărârilor sunt aceleaşi, indiferent de nivelul reuniunii. Consiliul oferă ţărilor membre un for unic pentru consultări asupra tuturor problemelor legate de securitatea lor, fiind cel mai important organism de decizie din NATO. Toate ţările membre au aceleaşi drepturi, iar deciziile luate prin consens – regula de bază în luarea deciziilor – sunt expresia voinţei colective a guvernelor ţărilor membre. Atunci când se reuneşte la nivelul reprezentanţilor permanenţi, este denumit **"Consiliul Permanent"**. De două ori pe an, Consiliul se reuneşte la nivel ministerial, iar atunci când trebuie examinate probleme deosebit de importante, sau în momente cruciale pentru evoluţia politicii de securitate a Alianţei, Consiliul se reuneşte în formula şefi de stat sau de guvern şi este denumit **Summit**.

COMITETUL PENTRU PLANIFICAREA APĂRĂRII (DPC) este format din toate ţările care fac parte din structura militară integrată a Alianţei, adică toate ţările membre, cu excepţia Franţei, care, prin vocea preşedintelui Charles de Gaulle, a anunţat, la 10 martie 1966, retragerea din structura militară integrată a Alianţei. Preşedintele acestui Comitet este tot Secretarul General, iar din punct de vedere organizatoric, are două niveluri: cel permanent, al reprezentanţilor/ambasadorilor permanenţi, şi cel ministerial, reprezentat de miniştrii de externe şi/sau ai apărării. Comitetul pentru Planificarea Apărării se reuneşte la nivelul miniştrilor apărării de cel puţin două ori pe an şi se ocupă cu problemele de apărare şi cele privind planificarea apărării colective. DPC oferă principiile de bază pentru autorităţile militare ale NATO şi, în limitele responsabilităţilor sale, are aceleaşi funcţii şi atribuţii, precum şi aceeaşi autoritate ca şi Consiliul Nord-Atlantic în probleme ţinând de competenţa sa. Ca şi în cazul Consiliului, activitatea Comitetului pentru Planificarea Apărării este pregătită de un anumit număr de comitete subordonate, cu responsabilităţi specifice, şi, în mod deosebit, de Comitetul pentru Analiza Apărării, care supraveghează procesul de planificare a forţelor în NATO şi examinează aspecte legate de structura militară integrată.

GRUPUL PENTRU PLANIFICARE NUCLEARĂ (NPG) are aceeaşi componenţă ca şi Comitetul pentru planificarea apărării. Miniştrii apărării din ţările membre se reunesc la intervale regulate în cadrul Grupului, unde dezbat probleme specifice, asociate cu forţele nucleare. Politica nucleară a Alianţei este analizată permanent, iar deciziile sunt luate în comun, în scopul modificării sau adaptării acesteia la noile evoluţii.

SECRETARUL GENERAL este un oficial de rang înalt, numit de către guvernele ţărilor membre în funcţia de preşedinte al Consiliului Nord-Atlantic, al Comitetului pentru Planificarea Apărării şi al Grupului pentru Planificarea Nucleară, de preşedinte în funcţiune al altor comitete superioare ale NATO şi de secretar general şi şef executiv al NATO. El este şi preşedintele Consiliului Parteneriatului Euro-Atlantic (EAPC) şi al Grupului de Cooperare Mediteraneană, dar şi preşedinte asociat al Consiliului Permanent Comun NATO-Rusia, împreună cu reprezentantul Rusiei şi al Comisiei NATO-Ucraina, împreună cu reprezentantul acestei ţări. Secretarul General este responsabil cu promovarea şi dirijarea procesului de consultare şi de adoptare a deciziilor în cadrul Alianţei. El poate propune teme de discuţie şi elemente decizionale şi este abilitat să rezolve pe cale amiabilă posibilele divergenţe între ţările membre. Este responsabil de conducerea Secretariatului internaţional şi este principalul purtător de cuvânt al Alianţei, atât în relaţiile externe şi în comunicarea şi contactele cu guvernele membre, cât şi cu mass-media.

STATUL MAJOR INTERNAŢIONAL (IS) sprijină activitatea Consiliului Nord-Atlantic şi a comitetelor subordonate acestuia. Statul Major Internaţional este alcătuit din personal din ţările membre, fie detaşat de către ţările lor, fie angajat direct de către Organizaţie. IS este format din Biroul Secretarului General, cinci departamente operative, Biroul administrativ şi Biroul inspectorului financiar. IS sprijină procesul de realizare a consensului şi de adoptare a deciziilor şi răspunde de pregătirea şi coordonarea reuniunilor şi deciziilor comitetelor NATO.

COMITETUL MILITAR (MC) este cea mai înaltă instanţă militară a NATO, aflată sub autoritatea generală a Consiliului Nord-Atlantic şi a Comitetului pentru Planificarea Apărării. În scopul asistării şi sprijinirii NAC, a DPC şi NPG asupra problemelor militare, ofiţeri superiori din ţările membre îndeplinesc funcţia de reprezentanţi naţionali la NATO şi cea de membri ai Comitetului Militar în sesiune permanentă, sub autoritatea unui preşedinte ales. Ca şi organismele politice decizionale, Comitetul Militar se întruneşte regulat la nivel înalt, şi anume, la nivelul şefilor de stat major sau şefilor apărării (CHODs – chiefs of defence). Comitetul este însărcinat cu recomandarea autorităţilor politice ale NATO a acelor măsuri considerate a fi necesare pentru apărarea comună a zonei de responsabilitate a NATO. Rolul său de bază este de a furniza îndrumare şi consiliere asupra politicii şi strategiei militare. Comitetul ajută la elaborarea conceptelor strategice generale ale Alianţei şi realizează o evaluare anuală a forţei şi capacităţilor ţărilor şi zonelor care reprezintă un risc la adresa intereselor NATO. Pe timp de criză şi război, Comitetul Militar este acela care consiliază Consiliul şi Comitetul pentru Planificarea Apărării cu privire la situaţia militară şi face recomandări asupra utilizării forţei, aplicarea planurilor de apărare şi elaborarea regulilor de angajare (ROE) corespunzătoare.

PREŞEDINTELE COMITETULUI MILITAR (CMC) este ales de către şefii de Stat major şi desemnat în funcţie pe o perioadă de trei ani. El acţionează exclusiv în calitate internaţională şi autoritatea sa derivă de la Comitetul Militar, în faţa căruia răspunde pentru îndeplinirea îndatoririlor sale. Preşedintele este atât purtătorul de cuvânt, cât şi reprezentantul Comitetului Militar. El conduce activităţile zilnice ale Comitetului şi stabileşte în numele acestuia directivele şi orientările necesare, adresate Directorului Statului Major Militar Internaţional (IMS). Preşedintele reprezintă Comitetul Militar la reuniunile la nivel înalt ale Consiliului Nord-Atlantic, ale Comitetului pentru Planificarea Apărării şi ale Grupului pentru Planificare Nucleară, în calitate de consilier pe probleme militare.

STATUL MAJOR MILITAR INTERNAŢIONAL (IMS) este condus de un director (DIMS) cu rang de general, desemnat de către ţările membre şi selecţionat de Comitetul Militar. Sub conducerea sa, IMS este responsabil cu planificarea, evaluarea şi recomandarea politicii în domeniul militar, pe care le supune analizei Comitetului Militar, precum şi cu asigurarea aplicării imediate a politicilor şi deciziilor Comitetului. IMS este încadrat cu personal militar din ţările membre care să ocupe funcţii la Cartierul General NATO, în scopul desfăşurării activităţii specifice la nivel internaţional, şi nu doar în interesul propriilor naţiuni. Unele posturi cu atribuţii administrative şi de sprijin sunt ocupate cu personal civil. Directorul IMS este asistat de cinci Directori adjuncţi, fiecare conducând câte un departament funcţional.

COMANDANŢII STRATEGICI (SC) răspund în faţa Comitetului Militar pentru orientarea şi coordonarea generală a problemelor militare ale Alianţei, în zonele lor de responsabilitate. Cei doi comandanţi strategici, respectiv Comandantul Suprem al Forţelor Aliate din Europa (SACEUR) şi Comandantul Suprem al Forţelor Aliate din Atlantic (SACLANT), consiliază şi Comitetul Militar. Fiecare dintre ei este reprezentat pe lânga NATO de militari cu grad de general, ajutându-i să menţină legătura cu oficialităţile politice şi militare de la Cartierul General NATO.

Căpitan-comandor TACHE JURUBESCU

IAR-99 "{OIM" – UN AVION PERFORMANT

– interviu cu domnul inginer PANTELIMON VÂLCEANU, director general la AVIOANE S.A. CRAIOVA –

S-a născut în anul 1950, la Chircești, Vâlcea. Absolvent al Facultății de Aeronave din cadrul Institutului Politehnic București, promoție 1974. A participat la pregătirea tehnologiei și S.D.V. (scule, dispozitive, verificări) pentru realizarea aripii primului avion IAR-93, fabricat complet în România (fuzelajul – la Bacău, aripile – la IRMA, suprafețele de comandă – la I.C.A. Brașov).

A deținut, succesiv, funcții de mare răspundere la IRMA (azi ROMAERO): director tehnic, apoi director comercial, director administrativ, director general.

Specializări în mai multe țări, între care Japonia și Marea Britanie. Cunoaște limbile engleză și franceză.

– Stimate domnule director, societatea pe care o conduceți, Fabrica de avioane de la Craiova, cum o știe toată lumea, are un contract cu Armata Română în legătură cu realizarea unui număr de aeronave IAR-99 "ȘOIM". Din câte cunoaștem, într-o primă etapă, trebuie să livrați patru aparate de zbor. Care este stadiul, la ora actuală?

– Societatea este pregătită să le predea la sfârșitul acestui trimestru, cel târziu pe 31 martie. Livrarea este condiționată de validarea programului de dezvoltare, care presupune și efectuarea unui număr de ore de zbor. Din păcate, vremea ne-a cam ținut pe loc până acum și nu suntem foarte siguri că în timpul rămas va fi finalizat acest program de validare.

– Cum caracterizați, în linii mari, acest produs?

– Avionul "ȘOIM" este un avion obținut prin modernizarea aparatului standard. Modernizarea a vizat atât capacitățile, posibilitățile unui avion de antrenament avansat, cât și cele ale unei aeronave de atac la sol. Sunt variante îmbunătățite și din punct de vedere al echipării. Este un foarte bun avion de trecere a piloților spre MiG-ul 21 LanceR, pentru că are un nivel accentuat de compatibilitate în echipare cu acest avion. De altfel, este modernizat de aceeași firmă – Elbit. Este mai ușor și mai ieftin să antrenezi piloții care urmează să zboare pe MiG-21 LanceR cu acest avion, cu IAR-99 "ȘOIM". În același timp, e de reținut și acea capabilitate destul de bună de avion pentru atac la sol, cu patru acroșaje pentru diverse tipuri de bombe și rachete. Practic, toată gama de armament care se află atât în Vest, cât și în Est, tipuri de armament care se regăsesc în dotarea Armatei Române. Este un avion care ar vrea de fapt să facă trecerea de la Est spre Vest, din punct de vedere al focului, ca avion de luptă.

– Care sunt elementele definitorii ale contractului cu Ministerul Apărării Naționale?

– Este vorba de un contract cadru pentru 24 de avioane de tipul "ȘOIM", încă din anul 2000. Menționez că acest contract nu este ferm, deci nu există siguranță că numărul menționat va fi realizat și livrat într-un termen anume. În funcție de posibilitățile existente, de resursele materiale și financiare și, de ce nu, de oportunitățile ulterioare ale beneficiarului, se va pune de comun acord o periodicitate a lansării comenzilor. Ce știm, cu siguranță, este că din aceste 24 de avioane, primul lot de patru avioane s-a lansat și va fi realizat în termenul precizat mai înainte.

Din punctul de vedere al fabricii am avea nevoie de cel puțin încă un lot care să ne permită să încercăm conversia societății. Acest lot poate fi de cinci avioane sau tot de patru avioane, de oricât va fi el în ultimă instanță. Aceasta este, după părerea mea, o cerință minimală în acest moment.

Sigur că societatea ar fi foarte mulțumită dacă am avea garanția finalizării contractului de 24 de avioane. Bine ar fi dacă s-ar realiza încă un lot, chiar și de până la 12 avioane. Ar fi o rezolvare favorabilă și pentru problemele pe care și le-a propus societatea să le transpună în viață. Am pornit o acțiune de mare însemnătate și utilitate pentru ambele părți și firesc ar fi să se deruleze în cele mai bune condițiuni.

– Vă gândiți și la alți beneficiari, din afară, de exemplu, având în vedere că la târgurile internaționale la care a participat avionul a stârnit un real interes?

– Și această problemă este legată de modul în care se derulează programul cu Ministerul Apărării Naționale. Armata reprezintă statul român, un contract cu statul înseamnă fermitate, garanție, este mai ușor de finanțat. Am în vedere și desfășurarea cu bune rezultate a modernizării, la societatea de la Brașov, a elicopterului IAR-330 PUMA, programul SOCAT beneficiind de condiții aparte, întreprinderea brașoveană dispunând de alte condiții, pe care vrem să le împlinim și noi, aici, la Craiova.

IAR-99 "ȘOIM" este un avion cu mari performanțe, este bun, au spus-o și o spun aviatorii militari români care îl zboară, piloții de la Centrul de Cercetări și Încercări în Zbor cu care avem o foarte bună colaborare, au afirmat-o, cum bine cunoașteți, și alții. Dar el se adresează unui segment redus din punct de vedere dimensional. A fost dezvoltată varianta "ȘOIM" pentru a asigura pregătirea pentru trecerea pe LanceR. Pe piața din afară există șanse, dar ele sunt oarecum limitate. În primul rând, limitarea este de zonă geografică. Nu se pune problema ca avionul să se vândă în Europa sau în America. Piața lor este controlată de reguli bine determinate. Dar există piețele din Asia de sud-est, Africa și chiar America Latină, dar sunt piețe potențiale. Un lucru este foarte, foarte clar: pentru a vinde un produs de genul acesta, în afară de alte cerințe, spun una singură: trebuie să existe un client, și acela trebuie să fie național, care poate da referințe oricând despre produsul respectiv, iar referințele trebuie să fie corecte; pentru că oricine va veni să cumpere va întreba: Armata Română câte are? Câte ore de zbor a efectuat fiecare și ce probleme au înregistrat în timpul zborului, ce probleme de mentenanță are?

În concluzie, avionul are nevoie de o istorie care să fie un element de bază al promovării lui în exterior. Sper ca livrarea celor patru avioane și a unor loturi ulterioare să contribuie la scrierea acestei istorii. După preluarea avioanelor, Armata Română va putea oferi, firește, informații suficiente despre performanțele avionului, ca și despre costurile totale de operare, de întreținere, informații de fiabilitate, informații care, din păcate, în acest moment nu există. Pot fi, cel mult, estimate.

Aceste date, cuplate cu alte elemente de promovare – influența politică, ajutorul diplomatic – ar putea să ducă la o evoluție frumoasă, rentabilă a "ȘOIM"-ului nostru.

– Vă mulțumim mult, domnule director general.

Caracteristici tehnico-tactice

Viteza maximă ..... 865 km/h;
Viteza ascensională ..... 35 m/s;
Plafon ..... 12.900 m;

Distanța de decolare:
– varianta de antrenament ..... 750 m;
– varianta de atac la sol ....1.350 m;

Distanța de aterizare:
– varianta de antrenament ..... 740 m;
– varianta de atac la sol ..... 870 m;
Durata maximă de zbor (fără rezervoare suplimentare).....2h40';
Distanța maximă de operare (fără rezervoare suplimentare).....1.100 km.

IAR-99 ȘOIM este un avion de antrenament avansat, putând executa și misiuni CAS (sprijin aerian apropiat) sau de recunoaștere. Este dotat cu echipament, avionică și instalații speciale la standardele internaționale.

Ca avion de luptă poate acționa în câmpul operațional și tactic, executând o mare varietate de misiuni: sprijin apropiat, atac la sol, patrulare și recunoaștere aeriană.

Avionul este reactor ușor, monomotor, biloc, cu piloții plasați în tandem.

În varianta de luptă aeriană, piloții folosesc sistemele avansate HOTAS și DASH. Securitatea avionului în timpul misiunilor este asigurată de sisteme avansate de autoapărare ca RWR (Radar Warning Recevier) și CH/FL (Chaff & Flare).

De asemenea, pentru antrenament în condiții de luptă aeriană, avionul este echipat cu un radar virtual (generator de ținte aeriene), fiind unul din puținele avioane de antrenament ce au această facilitate.

Aparatul este echipat cu scaune de catapultare 0-0 (zero metri înălțime – zero metri viteză) Martin Baker 10L, produse de Aerofina București.

APRECIAT ÎN TOATĂ LUMEA

Avionul IAR-99 "ȘOIM" a participat la numeroase târguri, expoziții și mitinguri interne și internaționale.

Mai recent, cei ce au avut șansa de a participa la mitingurile internaționale de la Timișoara, din 2000, și Mihail Kogălniceanu, în 2001, ori la demonstrația aeriană de la Ianca, prilejuită de aniversarea, în aprilie 2001, a 50 de ani de aviație reactivă în România, l-au putut vedea în cadrul expozițiilor statice, cât și în evoluții complexe, la manșă fiind piloți experimentați din aviația noastră militară.

Prima "ieșire" în public, peste hotare, a variantei nemodernizate a avut loc în septembrie 1990, la Farnborough. Directorul companiei Jaffe Air Craft, Carton Sipson, își exprima "satisfacția de a putea prezenta acest produs al Întreprinderii constructoare din Craiova la Salonul Aeronautic. Calitatea produselor românești – mai spunea reprezentantul cunoscutei firme – poate fi comparată cu a celor similare din întreaga lume. Aceasta va duce la sporirea interesului străinătății față de avionul românesc".

Pilotul texan care l-a prezentat în zbor s-a declarat, la rându-i, foarte mulțumit de calitățile pe care aparatul le dezvoltă în zbor, considerându-l un foarte bun avion de antrenament, "construcția sa din foarte multe puncte de vedere este excelentă, ceea ce-i conferă performanțele notabile. Am pilotat cu mare plăcere acest avion în România și îl pilotez cu aceeași mare plăcere și aici, în Marea Britanie".

Aprecieri deosebite a făcut și pilotul din celebra formație "Îngerii Albaștri" care a evoluat, în 1992, la București. Comandorul, pe atunci, Romulus Bozeșan, l-a invitat pe un pilot al aviației marinei americane să zboare împreună "ȘOIMUL" și, încercându-i calitățile, acesta a rămas entuziasmat.

Au urmat apoi participările la Salonul Internațional de la Le Bourget, din Franța, la expoziții și mitinguri din Cehia, Ungaria, Germania, precum și în alte țări, în care, de asemenea, avionul românesc s-a bucurat de bune aprecieri.

În tot acest timp aparatul a cunoscut noi și însemnate perfecționări, modernizări, alți piloți români și străini între care și piloții firmei Elbit, Yecuda Shapin și Shay Eyal, au avut cuvinte de laudă la adresa avionului românesc.

Dar despre asemenea aspecte ca și despre piloții și tehnicienii Centrului de Cercetări și Încercări în Zbor de la AVIOANE S.A. Craiova, în numărul următor.

Pagină realizată de
PETRE BÂNĂ și ADRIAN SULTĂNOIU

Dicţionar NATO

UH - 60 Black Hawk

1. Tipul: elicopter de transport.
2. Primul zbor: 23 decembrie 1976.
3. Producţia: SIKORSKY AIRCRAFT (S.U.A.).

❖ **UH-60A Black Hawk**: elicopter destinat transportului de persoane, care poate fi utilizat şi în misiuni de recunoaştere, comandă şi control, precum şi pentru transportul de materiale şi echipamente. Are o capacitate de transport de până la 4.082 kg.

❖ **UH-60J**: varianta japoneză, destinată forţelor aeriene şi navale nipone.

❖ **UH-60JA**: varianta japoneză, destinată forţelor terestre.

❖ **UH-60L**: a înlocuit modelul UH-60A în producţia pentru armata americană, începând din 1989. A efectuat primul zbor la 22 martie 1988.

❖ **UH-60P**: varianta sud-coreeană a modelului UH-60L.

❖ **UH-60Q "Dustoff"**: elicopter destinat misiunilor de căutare şi salvare, construit pentru armata americană. Este echipat cu aparatură medicală, aer condiţionat, vizualizare în infra-roşu, GPS şi sistem de localizare a persoanelor. A efectuat primul zbor la 31 ianuarie 1993.

❖ **UH-60V**: elicopter destinat misiunilor de comandă şi control, înzestrat cu echipamente care asigură comunicarea cu vehiculele blindate şi trupele aflate la sol. Acest model nu este, încă, operaţional.

4. Echipajul: 2 membri (pilot, copilot).
5. Clienţi din NATO: S.U.A., Turcia.

Caracteristici tehnico-tactice

- Lungimea .....15,26 m;
- Înălţimea .....5,13 m;
- Diametrul elicei principale .....16,36 m;
- Greutatea .....5.224 kg;
- Raza de acţiune .....592 km;
- Viteza maximă .....160 km/h;
- Motoarele .....2 x 1.342 kW.

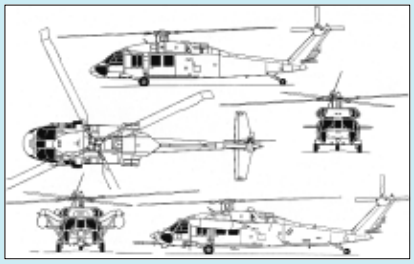

W - 3 Sokól

1. Tipul: elicopter multirol.
2. Numele de cod NATO: Falcon.
3. Primul zbor: 16 noiembrie 1979.
4. Producţia: PZL Swidnik (Polonia).

❖ **W-3 Sokól**: versiunea standard, construită în două variante: civilă şi militară.

❖ **W-3RL**: elicopter destinat misiunilor de căutare şi salvare.

❖ **W-3W**: elicopter de luptă, versiune înarmată a modelului W-3 Sokól, echipat cu un tun de calibrul 23 mm, lansatoare de rachete S-5 (57 mm) sau S-8 (80 mm) şi mitraliere AK-47 sau PKM. Acest model de elicopter se află în serviciul Forţelor Aeriene Poloneze.

❖ **W-3A Sokól**: versiune a modelului W-3 Sokól, modernizată pentru asigurarea compatibilităţii cu sistemele NATO. A efectuat primul zbor la 30 iulie 1992.

❖ **W-3WA**: versiunea înarmată a modelului W-3A, echipată cu un tun de calibrul 23 mm şi rachete aer-aer Strzala-2.

❖ **W-3RM Anakonda**: elicopter destinat misiunilor de căutare - salvare. Poate transporta până la 12 pasageri.

❖ **S-1RR Procjon**: elicopter destinat misiunilor de luptă electronică şi recunoaştere.

❖ **W-3H**: elicopter de atac, destinat suportului aerian al forţelor terestre.

5. Echipajul: 2 membri (pilot, copilot).
6. Clienţi din NATO: Cehia, Germania, Polonia.

Caracteristici tehnico-tactice

- Lungimea .....14,21 m;
- Înălţimea .....4,20 m;
- Diametrul elicei principale .....15,7 m;
- Greutatea .....3.850 kg;
- Raza de acţiune .....745 km;
- Viteza maximă .....260 km/h;
- Motoarele .....2 x 858 kW.

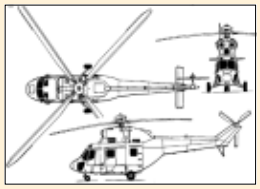

Pagină realizată de
locotenent CIPRIAN PĂTRAŞCU şi VASILE RAŞOGA

MONDO MILITARE

➲ **TESTE DE INTERCEPTARE.** Potrivit agenţiei de ştiri **ASSOCIATED PRESS,** Statele Unite ale Americii şi Japonia au hotărât să efectueze teste pentru interceptarea unor rachete balistice în Hawaii, în contextul temerilor că Phenianul ar putea relua testarea unor rachete cu rază lungă de acţiune. Testele americano-japoneze vor dura doi ani, începând din aprilie 2004, iar Japonia va suporta 154,4 milioane de euro din costul acestor exerciţii. Testele vor include interceptări de la sol şi vor fi folosite sisteme performante antirachetă de tipul "Aegis".

➲ **AVION-SPION.** Cotidianul israelian **HAARETZ**, citat de agenţia **FRANCE PRESSE**, face cunoscut că industria aeronautică a Israelului pune la punct un miniavion pentru obţinerea de date cu caracter militar. Avionul-spion va cântări aproximativ... o sută de grame, iar aripile lui vor avea dimensiunea unei cărţi de credit! Aparatul, evident fără pilot, va putea transporta camere de luat vederi şi material de transmisie în miniatură, cântărind câteva grame, capabile să redea în timp real pe un computer imaginea fidelă a unei zone de luptă. Autonomia de zbor a avionului este de circa 20 de minute. Datorită dimensiunii sale minuscule, miniavionul ar putea trece neobservat, putând chiar pătrunde prin fereastra unei clădiri, pentru a evalua forţele inamice şi planurile de luptă ale acestora – susţine ziarul citat. Se presupune că avionul-spion ar putea fi folosit într-un eventual război împotriva Irakului.

➲ **BAZE MILITARE.** Din Londra, agenţia de presă **REUTERS** informează că Pentagonul plănuieşte dislocarea bazelor sale militare din Germania mai aproape de graniţele Federaţiei Ruse. Scopul acestei mişcări nu este de natură militară, ci vizează exclusiv obiective economice. Practic, deplasarea bazelor militare americane va avea un efect negativ asupra economiei germane, care, în prezent, beneficiază de afluxul a milioane de dolari de pe urma prezenţei militare americane în ţară. Potrivit declaraţiei unui înalt reprezentant al Pentagonului, "scopul nostru este acela de a da o lovitură puternică, de lungă durată, comerţului german. Intenţionăm nu doar să transferăm efectivele militare şi logistica lor, ci şi să anulăm toate contractele privitoare la domeniul apărării".

➲ **RACHETE INTERZISE.** Surse oficiale de la New York, citate de agenţia **UNITED PRESS INTERNATIONAL**, au difuzat ştirea potrivit căreia Comisia de Monitorizare, Verificare şi Inspecţie a Naţiunilor Unite (UNMOVIC) a ajuns la concluzia că rachetele de tipul "Al Samoud 2", dezvoltate în ultimii ani de Irak, sunt interzise, în condiţiile în care raza lor de acţiune (190 de kilometri) o depăşeşte pe cea maximă, de 150 de kilometri, autorizată de ONU. În acest sens, Comitetul de experţi, care s-a pronunţat şi în problema rachetelor irakiene "Al Fatah", care, de asemenea, au o rază de acţiune mai mare decât cea permisă, a recomandat Consiliului de Securitate al ONU "distrugerea tuturor acestor arme". Comentatorii militari occidentali consideră că poziţia experţilor, provenind din cele cinci state cu drept de veto în Consiliul de Securitate al Naţiunilor Unite (SUA, Rusia, China, Franţa, Marea Britanie), ar putea ajuta Statele Unite în pledoaria sa în favoarea unei campanii militare vizând dezarmarea Irakului.

ACCIDENTE AVIATICE

➲ **"F-27 FOKKER" (PAKISTAN).** Purtătorul de cuvânt al Forţelor Armate ale Pakistanului, generalul Saulat Raza, a anunţat, prin intermediul agenţiei de ştiri **IRNA**, că un avion militar de tipul "F-27 FOKKER" s-a prăbuşit în nord-vestul ţării, aproape de frontiera afgană. La bordul aparatului se aflau 18 pasageri, printre care şi şeful Statului Major al Aviaţiei Militare, mareşalul Mushaf Ali Mir, şi alţi patru colaboratori apropiaţi ai acestuia. În momentul catastrofei, ale cărei cauze nu sunt cunoscute, avionul se afla lângă oraşul Kohat, la 50 de kilometri sud de Peshawar, unde urma să aibă loc o inspecţie a bazei aeriene din apropiere. Toţi pasagerii, precum şi membrii echipajului, au pierit în accident. S-a constituit o comisie de experţi care să cerceteze şi să stabilească împrejurările şi cauzele catastrofei.

➲ **"IL-76" CARGO (IRAN).** Un avion militar iranian de tipul "IL-76" cargo, având la bord 302 persoane (284 membri ai Gardienilor Revoluţiei şi 18 membri ai echipajului) s-a prăbuşit în zona localităţii Chahdab, izbindu-se de vârful Sirj al lanţului muntos Seif (3.500 metri) – a anunţat agenţia de ştiri **INA**, citând surse de la Teheran. Din primele cercetări rezultă că la originea accidentului au stat condiţiile meteorologice nefavorabile – furtună violentă de zăpadă, ceaţă densă, vizibilitate aproape de zero. Avionul decolase de la Zahedan, oraş de lângă frontiera pakistaneză, şi zbura spre Kerman, localitate aflată la 750 de kilometri sud-est de capitala ţării. Autorităţile iraniene exclud variantele unui sabotaj sau unui atac terorist.

IL-76

M.A.C.-ii – adicã militari profesionişti

Militarii angajaţi pe bază de contract reprezintă o categorie de personal profesionalizat al armatei, destinată îndeplinirii misiunilor de luptă. Ei participă la pregătirea pentru luptă, la deservirea, exploatarea şi întreţinerea tehnicii militare, la paza şi apărarea obiectivelor militare, precum şi la executarea serviciului de luptă permanent.
Pentru a înţelege mai bine ce înseamnă să fii militar angajat pe bază de contract în Forţele Aeriene ale României, am stat de vorbă cu câţiva militari profesionişti ai unor unităţi subordonate Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer.

Despre pregătirea militarilor angajaţi pe bază de contract, în cadrul Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer, ne-a vorbit **locotenent-colonelul Dinu Ştefănescu,** comandantul divizionului Conducere şi Automatizare. Am aflat astfel că, după parcurgerea perioadei de pregătire de specialitate care urmează încadrării, militarii angajaţi pe bază de contract participă la programul de pregătire permanentă, cuprinzând ore de pregătire militară generală (o zi pe săptămână), pregătire de specialitate (zilnic) şi instrucţie tactică de specialitate (pe timpul desfăşurării antrenamentelor zilnice, cu turele de serviciu, şi lunare, cu echipa de luptă, precum şi pe timpul desfăşurării aplicaţiilor tehnice şi a exerciţiilor tactice). De asemenea, fiecare militar angajat pe bază de contract al Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer participă, anual, la două convocări de pregătire: una de instrucţie militară generală, iar cealaltă de instrucţie militară de specialitate, ambele cu durata a două săptămâni.

Iarna, în poligon, un singur inamic cu adevărat redutabil: gerul!

Caporalul Virgil Iulian Otvoş are 33 de ani şi este radiotelegrafist. Ne povesteşte că, după executarea stagiului militar, a lucrat mai întâi ca mecanic de întreţinere, iar apoi ca ajutor de ospătar. "Am fost foarte bucuros când am aflat că unitatea în care am crescut şi m-am format face angajări" – ne spune el. Acum, Virgil conduce, în calitate de instructor, orele de pregătire fizică ale militarilor în termen şi ale militarilor angajaţi pe bază de contract ai divizionului. Rezultatele sportive obţinute la competiţiile militare de arte marţiale la care a participat l-au recoma[redacted]

Cola[redacted]
Petr[redacted]

a fost mai norocos. El a reuşit să se angajeze după numai o lună de la finalizarea stagiului militar. În momentul de faţă, Dumitru este operator complex rachete sol-aer şi lucrează la pupitrul de extragere a datelor, principala sa misiune fiind aceea de a executa "însoţirea" ţintelor aeriene vizate de staţiile de radiolocaţie. El are, de asemenea, alte două specializări, fiind pregătit ca pistolar şi servant mitralieră antiaeriană, apreciind că şi în aceste funcţii ar putea obţine rezultate foarte bune.

La instrucţie, alături de militarii în termen din subordine

Caporalul Leonard Stoian a devenit acumulatorist o dată cu împlinirea vârstei de 35 de ani. Până atunci el a ocupat, vreme de 11 ani, funcţia de operator staţie radiolocaţie. Să nu credeţi cumva că este vorba de o avansare... Oricum, Leonard face în continuare ceea ce ştie mai bine: transmite situaţia aeriană la punctul de comandă-control al Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer. Evident, aceasta nu este principala misiune a unui acumulatorist... însă ar fi păcat ca armata să piardă un excelent profesionist, doar pentru că a împlinit 35 de ani! Bine ar fi dacă situaţia semnalată ar fi singulară, însă cu aceeaşi problemă se confruntă majoritatea comandanţilor unităţilor militare, datorită faptului că cele mai multe funcţii destinate militarilor angajaţi pe bază de contract pot fi ocupate de aceştia numai până la vârsta de 35 de ani, deşi, pentru multe dintre acestea, experienţa este mai importantă decât capacitatea de efort.

La cei 27 de ani ai săi, **caporalul Gheorghe Spiridon** este servant rampă lansare. S-a angajat în urmă cu 4 ani, imediat după ce soţia sa i-a "dăruit" o fetiţă. [redacted] rachetele sol-aer. Cea mai mare satisfacţie profesională a trăit-o, însă, la ultima tragere antiaeriană când, în calitate de servant, a cuplat mufa prin care racheta primeşte comenzile de la pupitrul de start, chiar înaintea lansării. "Toate tragerile antiaeriene au farmecul lor, însă lansarea rachetelor este un adevărat spectacol!" – ne mărturiseşte el, entuziast.

Colegul său, **caporalul Marius Tănase,** are 32 de ani şi este operator staţie radiolocaţie, dar mai are alte două specializări: fochist şi mecanic conductor. Comandantul său, **locotenent-colonelul Claudiu Hermeniuc,** îl laudă, spunând că este "foarte priceput". Marius este căsătorit şi are un băieţel în vârstă de 5 ani. El locuieşte, alături de familia sa, în propria casă, construită şi utilată, în numai doi ani, prin forţe proprii. L-am întrebat cât e de greu, în ziua de azi, să construieşti o casă. "Mie nu mi-a venit greu deloc – mi-a răspuns el. O bună bucată de vreme am trăit din salariul soţiei. Solda mea am pus-o deoparte. În câteva luni am cumpărat locul de casă şi am plătit proiectul. Am cumpărat apoi, treptat, materialele şi am început lucrul. Pentru că m-a ajutat fratele meu, manopera nu m-a costat nimic. Aşadar, investiţia nu a fost foarte mare, iar acum avem casa noastră".

Aceştia sunt doar câţiva dintre militarii angajaţi pe bază de contract ai Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer. Poate că nu sunt cei mai buni, cei mai reprezentativi, însă fiecare dintre ei ne-a ajutat să înţelegem câte puţin care este statutul lor în Forţele Aeriene ale României.

Locotenent CIPRIAN PĂTRAŞCU

Cum să devii militar angajat pe bază de contract

Condiţii pe care trebuie să le îndeplinească persoanele candidate:

A) CRITERII GENERALE

■ Să aibă cetăţenie română şi domiciliul stabil în ţară.

■ Părinţii sau întreţinătorii legali ai candidatului, precum şi soţia acestuia, dacă este cazul, să aibă domiciliul în ţară.

■ Să fie apt medical şi să aibă o dezvoltare fizică armonioasă.

■ Să nu fi fost condamnat penal şi să nu fie în curs de urmărire penală.

■ Să nu aparţină unor culte sau secte religoase care afectează desfăşurarea profesiei de militar angajat pe bază de contract, contravin normelor de păstrare a ordinii publice sau încalcă bunele moravuri.

■ Să nu fie asociat unic sau să participe direct la administrarea sau conducerea unor organizaţii sau asociaţii comerciale. Candidaţii aflaţi în această situaţie se vor angaja, în scris, să renunţe la calitatea deţinută, imediat după încadrarea în funcţia pentru care optează.

■ Să nu facă parte din partide, formaţiuni sau organizaţii politice.

B) CRITERII SPECIFICE

■ Să fie absolvent al învăţământului liceal sau profesional.

■ Să aibă cel mult 26 de ani.

■ Să fi îndeplinit, integral, serviciul militar.

■ Să fie confirmat în arma/serviciul pentru care se organizează concurs. Pentru anumite arme (rachete şi artilerie antiaeriană, radiolocaţie şi geniu), unităţile militare pot face angajări fără a ţine cont de specializarea înscrisă în livretul militar al candidatului. În această situaţie, militarii angajaţi pe bază de contract vor parcurge o perioadă de pregătire de specialitate, imediat după încadrare, pe durata a două luni.

ETAPE

■ Candidatul se adresează comandantului unităţii militare în care doreşte să se angajeze.

■ Examinarea medicală.

■ Susţinerea testului psihologic, la Comandamentul Militar Judeţean.

■ Evaluarea candidaţilor de către comisia constituită la nivelul unităţii militare angajatoare. Probele şi tematica de concurs, criteriile de evaluare, precum şi standardele minime ale performanţelor pentru angajare sunt stabilite de Statul Major al Forţelor Aeriene.

■ Încheierea contractului individual de muncă, cu tinerii declaraţi admişi la concurs.

■ Consemnarea în Ordin de Zi pe Unitate a angajării şi numirii în funcţie.

DOCUMENTE NECESARE

■ Cererea de angajare.

■ Buletinul/cartea de identitate.

■ Carnetul de muncă.

■ Caracterizarea de la ultimul loc de muncă. Candidaţii care nu au lucrat vor obţine caracterizarea de la unitatea în care şi-au desfăşurat serviciul militar.

■ Cazierul judiciar.

■ Fişa medicală.

■ Fişa cu rezultatele testului psihologic.

■ Livretul militar.

■ Fişa de evidenţă personală a rezervistului, de la Comandamentul Militar Judeţean.

■ Copie după ultimul act de studii.

■ Procesul-verbal încheiat de comisia de examinare.

În ediţiile viitoare ale publicaţiei noastre, ne propunem să revenim asupra problematicii legate de aceşti militari, să-i înfăţişăm sub toate aspectele activităţii şi comportării lor. Avem cunoştinţă că mulţi dintre ei, cei mai mulţi, sunt oameni de bază, performeri, adevăraţi profesionişti. Dar mai ştim că unii pun probleme, nu se adaptează rigorilor statutului lor, afectează bunul mers al activităţilor şi imaginea Armatei Române. Cum, de asemenea, există situaţii în care m.a.c.-ii sunt folosiţi neadecvat, iar unii (cei cu relaţii) nu prea sunt folosiţi.

Militarii angajaţi pe bază de contract sunt deja o categorie distinctă, importantă, utilă funcţionării coerente şi eficiente a structurii noastre de forţe armate. Iată de ce îi vom acorda atenţia ce se cuvine.

Redacţia ***"CER SENIN"***

Sărbătoare de suflet

Sărbătoare de cuget, sărbătoare de conştiinţă, sărbătoare de suflet şi simţire patriotică în Transilvania. Colegii noştri de breaslă, întregul personal al Corpului 4 Armată Teritorial "Mareşal Constantin Prezan" au celebrat, în cadru festiv, împlinirea, la 12 februarie 2003, a 55 de ani de existenţă a gazetei ostăşeşti **"SCUTUL PATRIEI".** Un moment solemn, o clipă de istorie glorioasă. Cumpănă dintre trecut şi viitor.

Iar "SCUTUL PATRIEI" are un trecut cu care se poate mândri. De-a lungul celor cinci decenii şi jumătate de existenţă, gazeta a fost o adevărată şcoală de educaţie ostăşească şi patriotică, a cultivat sentimentul datoriei, al onoarei şi al ataşamentului profund faţă de valorile militare şi naţionale perene, a fost merindea de speranţă şi cutezanţă din ranita fiecărui soldat. Gazeta "SCUTUL PATRIEI", prin personalul ei de înaltă calificare şi ireproşabilă probitate morală, a continuat şi îmbogăţit tradiţiile Corpului 4 Armată Teritorial, a contribuit la efortul general din comandamente şi unităţi de reevaluare şi reaşezare a valorilor pe criterii de competenţă, de restructurare, reorganizare şi modernizare potrivit standardelor şi exigenţelor NATO. În acest fel, ziarul a câştigat prestigiu şi audienţă în rândul cititorilor săi. Suntem ferm convinşi că, şi în viitor, drumul său va fi drept, succesele vor fi şi mai mari.

Noi, gazetarii redacţiei ***"CER SENIN"***, ne mândrim că suntem camarazi şi vecini de tranşee într-ale scrisului cu redactorii gazetei "SCUTUL PATRIEI" şi le urăm, din toată inima, viaţă lungă şi fructuoasă, noi şi importante realizări profesionale!

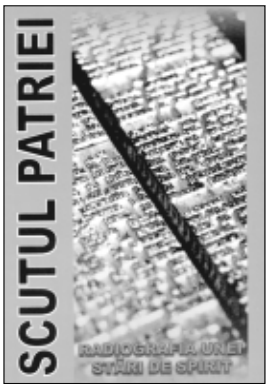

Cu acelaşi prilej, a fost lansată lucrarea deosebit de interesantă şi utilă **"SCUTUL PATRIEI – RADIOGRAFIA UNEI STĂRI DE SPIRIT" –** o istorie interesantă a existenţei uneia dintre cele mai importante publicaţii militare din ţara noastră.

ARPIA – *rememorări necesare*

A intrat în obişnuinţa Asociaţiei Române pentru Propaganda şi Istoria Aeronauticii, filiala Bucureşti, ca, în ultima sâmbătă a fiecărei luni, să prezinte, la Muzeul Militar Naţional, momente memorabile din acest vast şi important domeniu.

Pentru luna februarie, subiectul conferinţei ţinute de preşedintele filialei, generalul de flotilă aeriană (r) Constantin Mereu, l-a constituit aniversarea a 110 ani de la înfiinţarea primei subunităţi de aerostaţie din România, eveniment considerat a sta la baza începuturilor activităţii aeronautice în ţara noastră.

S-a apreciat că, şi în această direcţie, România s-a înscris în rândul ţărilor cu activitate de pionierat în lume. După pregătirea primilor observatori aerieni s-a deschis, la Bucureşti, o puternică şcoală de specialişti aerostieri, care au avut un rol important în manevrele militare desfăşurate în epocă.

Pe linia aniversărilor, de acum seculare, se înscrie şi lansarea lucrării domnului Constantin Atanasiu "Un secol de planorism", carte la a cărei apariţie şi-au adus o contribuţie importantă şi membri ai ARPIA. Structurată pe mai multe capitole, rememorând problemele de istorie a planorismului, cartea trece în revistă momentele deosebite din acest domeniu aeronautic, şi în relaţie cu şcolile de planorism, instructorii de zbor, prezintă evoluţia recordurilor naţionale, competiţiile, deţinătorii de distincţii interne şi internaţionale, maeştrii şi maeştrii emeriţi ai sportului, 650 de scurte biografii, dintre care peste 60 aparţin unor cadre active sau în rezervă din aviaţia militară.

Membrii ARPIA i-au sărbătorit pe renumitul instructor de zbor şi comandant de şcoală Haralambie Răducanu, veteran de război, cu prilejul trecerii în cel de-al 93-lea an de viaţă, şi pe nu mai puţin cunoscutul pilot de linie, comandor (r) Dumitru Caraman, la împlinirea vârstei de 75 de ani.

În ultima sâmbătă din martie, şedinţa filialei ARPIA – Bucureşti va marca 45 de ani de la începerea zborului pe avioane supersonice, etapa inaugurată de comandorul (r) Nicolae Borzea, la bordul unui avion MiG-19, pe 5 martie 1958, când a depăşit viteza sunetului în zbor.

Comandor (r) PETRE BÂNĂ

SFATUL MEDICULUI

BOALA, MEDICAMENTELE ŞI OBOSEALA PERSONALULUI AERONAVIGANT

Zborul de lungă durată şi operaţiunile în timp de criză pot conduce la oboseală fizică şi nervoasă. Acest tip de zbor "fragilizează" pilotul, căci există adesea o "datorie" de somn, indusă de asemenea misiuni. Uneori, zborurile pot fi foarte lungi şi monotone, alteori stresul generat de caracteristicile misiunii poate creşte riscurile. Astfel, există uneori o inadvertenţă între exigenţele operaţionale şi rezistenţa pilotului, cadru ce favorizează apariţia unor boli. Pilotul militar nu este un pacient ca oricare altul. El trebuie să cunoască anumite principii privind riscurile generale legate de o boală sau de administrarea de medicamente. Iată de ce fiecare pilot trebuie să ştie să se autoevalueze înainte de zbor, punându-şi întrebări privind: starea de sănătate (boală), medicaţia administrată şi efectele acesteia, dispoziţia psihică (mentală), consumul de alcool, starea de oboseală fizică, alimentaţia.

Excelentă în acest sens este adoptarea formulei mnemotehnice (I'M SAFE) I AM SAFE în care I=Illness (boala), M=Medication (medicaţia administrată) S=Stress, A=Alcohol, F=Fatigue (oboseala fizică), E=Eating (mâncarea).

"Are you fit to fly? Yes, I'M SAFE!"

Această verificare simplă este foarte eficace şi ea rezumă principalii factori de risc care, zilnic, pot afecta performanţele pilotului şi, implicit, siguranţa zborului.

Şi acum câteva cuvinte despre impactul bolii şi al medicamentelor asupra siguranţei zborului. În primul rând, pentru a zbura trebuie să fii în formă. O afecţiune, chiar benignă, poate scădea capacităţile fizice şi mentale necesare executării misiunii. Pilotul trebuie să fie conştient că orice medicament, chiar aparent banal, este o substanţă activă având efecte benefice, dar, din nefericire, are şi efecte secundare, care nu sunt întotdeauna previzibile. Anumite efecte secundare sunt incompatibile cu continuarea unei activităţi aeronautice.

Efectele nefaste ale unui medicament depind, pe de-o parte, de sensibilitatea individuală, cu un risc permanent posibil de reacţie alergică, şi, pe de altă parte, depind de metabolizarea medicamentului în organism.

În aeronautică, acest metabolism poate fi modificat de condiţiile specifice de zbor (hipoxie, deshidratare, decalaj de fus orar, acceleraţii).

Orice administrare medicamentoasă este, deci, potenţial periculoasă şi, în principiu, pilotul nu ar trebui să zboare după ce a luat medicamentul. Dacă medicamentul este necesar pentru o afecţiune acută, această afecţiune, prin ea însăşi, justifică cel mai ades o întrerupere de câteva zile a zborului. Rare sunt afecţiunile cronice care rămân compatibile cu o aptitudine de zbor. În aceste cazuri, prescrierea unui medicament se efectuează întotdeauna sub controlul medicului, care trebuie să aprecieze eficacitatea şi toleranţa tratamentului. A zbura "un pic bolnav" sau după administrarea unui medicament reprezintă asumarea unui risc adesea inacceptabil.

Medicamentele potenţial periculoase (cu efecte secundare asupra vigilenţei sau organelor de simţ – care pun în pericol individul sau siguranţa zborului): ◆ **hipnoticele** – utilizate în combaterea insomniei. Induc somn de proastă calitate, excitaţie paradoxală, somnolenţă la trezire, oboseală, risc de dependenţă; ◆ **antialergicele şi decongestionantele** – utilizate în sfera O.R.L. şi pentru combaterea alergiilor. Induc somnolenţă, tulburări vizuale, tulburări de echilibru, ameţeli; ◆ **antigripalele** – induc somnolenţă, oboseală, ameţeli, tulburări digestive, tulburări de vedere; ◆ **antitusivele** – induc somnolenţă, oboseală, tulburări digestive; ◆ **decontracturantele musculare – (midocalm)** – induc somnolenţă, oboseală; ◆ **antialgicele** – induc somnolenţă, tulburări digestive; ◆ **antiinflamatoarele** – induc ameţeli; ◆ **antidiareicele** – provoacă oboseală, ameţeli; ◆ **antiulceroasele** – induc cefalee, ameţeli; ◆ **antipaludicele** – induc tulburări psihiatrice, convulsii, tulburări vizuale, ameţeli; ◆ **antibioticele** – provoacă tulburări digestive, ameţeli (unele).

Un aspect particular îl constituie medicaţia împotriva oboselii şi, în acest sens, sunt utilizate: ◆ cocktailurile vitaminice şi vitamina "C"; ◆ stimulentele (cafeina). Cafeina se găseşte în cafea, dar şi sub formă de tablete, în combinaţie cu o serie de vitamine. Cafeina este eficace, însă durata ei de acţiune fiind scurtă, apare riscul de supraconsum şi, inevitabil, şi efectele adverse: tahicardie, palpitaţii, tulburări de somn.

Ce trebuie reţinut:

Medicamentele potenţial periculoase pentru activitatea psihomotrică sunt foarte numeroase. Amintiţi-vă că medicamentele, chiar anodine în aparenţă, pot antrena efecte secundare. Evitaţi automedicaţia! Prescripţia medicamentelor se face numai de către medic! Trebuie precizat întotdeauna statutul de personal aero-navigant medicului care va prescrie un medicament (în cazul când acesta nu este medicul unităţii). Cereţi întotdeauna sfatul medicului unităţii dumneavoastră cu privire la medicamentele care v-au fost prescrise de un alt medic!

Colonel dr. ALEXANDRU ELIAD – medic şef al Statului Major al Forţelor Aeriene

DIALOG CU CITITORII

CĂTĂLIN DINESCU: Iată, potrivit Legii nr. 46/1996, tot ceea ce vă interesează în legătură cu executarea serviciului militar în ţara noastră. Serviciul militar este obligatoriu pentru toţi bărbaţii, cetăţeni români, şi se îndeplineşte în următoarele forme: a) ca militar în termen; b) ca militar cu termen redus; c) ca rezervişti concentraţi sau mobilizaţi. Sunt consideraţi în serviciul militar şi cetăţenii români, bărbaţi şi femei, care fac parte din cadrele în activitate, elevii şi studenţii instituţiilor militare de învăţământ şi militarii angajaţi pe bază de contract. Timpul cât o persoană îndeplineşte serviciul militar constituie vechime în muncă. Nu îndeplinesc serviciul militar: alienaţii şi debilii mintal; cei clasaţi inapţi pentru serviciul militar cu scoatere din evidenţă, pentru invalidităţi sau boli permanente; personalul hirotonit sau ordinat care aparţine cultelor religioase recunoscute de lege; cei condamnaţi la închisoare, pe timpul executării pedepsei, precum şi cei arestaţi preventiv sau trimişi în judecată până la data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a soluţionat cauza penală; cei care au suferit condamnări cu închisoare peste 5 ani pentru infracţiuni comise cu intenţie. Aşadar, dacă fiul dumneavoastră se încadrează într-una din aceste situaţii, este scutit de executarea serviciului militar.

Căpitan (r) COSMIN STRUGARU: Vă mulţumim foarte mult pentru cuvintele frumoase şi aprecierile la adresa revistei noastre. Într-adevăr, tot ce scriem este dedicat, în exclusivitate, oamenilor, cititorilor noştri. Cât priveşte întrebarea dumneavoastră, în conformitate cu prevederile Legii nr. 80/1995, art. 100, actul oficial prin care se dovedeşte, în cadrul Ministerului Apărării Naţionale, vechimea în serviciul militar şi funcţiile îndeplinite de ofiţeri, maiştri militari şi subofiţeri este fişa matricolă. Aceasta, în cazul dumneavoastră, se află încă în evidenţa Serviciului Personal din cadrul Statului Major al Forţelor Aeriene şi poate fi studiată sau xeroxată în scopul angajării în muncă.

Elev sergent CLAUDIU IZVORAN: "Producţiile" literare pe care ni le-aţi trimis la redacţie nu sunt, deocamdată, convingătoare. Aşteptăm şi alte corespondenţe, eventual în proză. Ne-am mulţumi şi cu însemnări şi informaţii din şcoală, din unitatea în care sunteţi încadrat. Aveţi ce spune – şi acesta este lucrul cel mai important.

Colonel ION CIUBOTARIU: Vă aşteptăm la redacţie pentru a consulta unele lucrări şi a vă oferi câteva reviste în care este evocată personalitatea lui Constantin Bâzu Cantacuzino, precum şi fotografia solicitată, pe care ne-a pus-o la dispoziţie Muzeul Aviaţiei.

Maistru militar clasa a III-a PAUL CIOBOTEA: Nu vă faceţi griji prea mari. Problemele legate de echipament militar pentru cadre se vor rezolva în cursul acestui an, desigur, în funcţie de fondurile alocate. Cât priveşte contravaloarea echipamentului militar, aceasta se acordă în conformitate cu prevederile art. 6 pct. 5 din **L-4/3**, cadrelor militare trecute în rezervă sau retragere. Valoarea materialelor restante se calculează pe baza preţurilor în vigoare la data acordării contravalorii. Cadrele militare vor primi atât contravaloarea restanţelor la echipament, cât şi aceea a cotei-părţi anuale din drepturile cuvenite, aferente timpului trecut de la începutul anului până inclusiv luna în care se emite ordinul de trecere în rezervă (retragere). În cazul în care cadrul militar a primit, până la data trecerii în rezervă sau retragere, o parte din articolele de echipament cuvenite, acestuia i se acordă numai diferenţa de bani, iar dacă valoarea materialelor primite este mai mare decât cota valorică stabilită, diferenţa nu se mai restituie.

Maistru militar principal MARIN CALOTĂ: Paginile noastre REPERE 2003 au abordat, cu predilecţie, gândurile şi preocupările unor şefi de secţii şi compartimente din Statul Major al Forţelor Aeriene în privinţa priorităţilor ce fac obiectul activităţii din acest an a structurilor ce le conduc. Câţiva, n-am prea înţeles de ce, ne-au refuzat. Nu ne vom limita, însă, la acest nivel. Oferta noastră, ca să vorbim în termenii momentului, rămâne deschisă pentru toţi cei care doresc să se exprime, în continuare, în asemenea direcţii.

DIALOG CU CITITORII

Sport

REZULTATE BUNE, PROMIŢĂTOARE

În perioada 27 ianuarie – 7 februarie 2003 s-a desfăşurat, în Antalya, stagiul comun de pregătire a loturilor militare de orientare sportivă ale Turciei, Bulgariei şi României. La concursul organizat în ultima zi a perioadei de pregătire, echipa antrenată de **locotenent-comandorul Emil Hecico** a obţinut locul I, primele trei locuri la proba individuală fiind ocupate de sportivi militari români, astfel: locul I – **caporalul Cristian Popa**, locul II – **caporalul Ovidiu Muţiu**, locul III – **caporalul Radu Zete**. De reţinut că ocupanţii locurilor întâi şi trei fac parte din structura Statului Major al Forţelor Aeriene.

Apoi, lotul sportiv al Statului Major al Forţelor Aeriene s-a deplasat la Predeal, pentru a participa la Concursurile sportive şi aplicativ-militare de iarnă între unităţile operative, care s-au desfăşurat în perioada 10–15 februarie. La această competiţie băieţii noştri au obţinut următoarele rezultate: locul I la probele ştafetă şi biatlon, locul III la patrulă şi locul V la triatlon. La biatlon individual, secţiunea cadre militare, **sublocotenentul Vasile Onesemiuc** a obţinut locul III, iar la secţiunea militari angajaţi pe bază de contract, **caporalul Marius Costiuc** – care a câştigat titlul de cel mai bun

trăgător al competiţiei – a ocupat locul II, locul III revenindu-i caporalului Radu Zete. Din lotul nostru au mai făcut parte: locotenent-comandorul Emil Hecico, căpitanul Eugen Solcan, locotenentul Lucian Bornaz, sublocotenentul Vică Ilea, maiştrii militari Iosif Saroşi şi Ion Ursuleanu, caporalul Ciprian Popa, soldaţii Paul Brabiescu şi Ionuţ Durău. La pregătirea echipei şi-au adus contribuţia locotenent-colonelul Cornel Gheorghe – ofiţerul cu tragerile, căpitanul Marius Mârzac – medicul lotului, şi, nu în ultimul rând, locotenentul Marius Ştefan – antrenorul echipei.

Şeful lotului, comandorul Chirilă Paneş, a contestat clasamentul final al competiţiei datorită modificării modului de acordare a punctelor corespunzătoare locurilor ocupate în probele de concurs. Această modificare s-a produs în baza unei decizii a Comitetului de Organizare, ca urmare a unei "erori de redactare în Calendarul Sportiv pe anul 2003". Interesant, însă, este faptul că această eroare de redactare a fost depistată şi transmisă concurenţilor abia după parcurgerea a trei din cele patru probe de concurs. Deoarece contestaţia a fost respinsă, lotul Statului Major al Forţelor Aeriene a urcat pe cea de-a treia treaptă a podiumului, aşteptând cu sportivitate următoarea competiţie, în speranţa că, măcar atunci, standardele de evaluare a performanţelor nu vor mai varia pe timpul desfăşurării concursului.

Locotenent
CIPRIAN PĂTRAŞCU

ARTA CONVERSAŢIEI

În orice situaţie, ca să se simtă cât mai bine, ca să nu se plictisească şi să-şi "omoare timpul", oamenii dintr-un grup apelează la dialog, la conversaţie. Uneori punând în discuţie orice subiect, cât de cât comun interlocutorilor, dar de cele mai multe ori alegând cu mult rafinament subiectele, "dirijând" conversaţia spre teme care să placă, să incite, să antreneze cât mai multe persoane. Este vorba de ceea ce numim "arta conversaţiei".

Desigur, nu există reţete perfecte ale reuşitei depline, însă "Codul bunelor maniere" oferă câteva reguli generale ale unei conversaţii civilizate, interesante, instructive. Iată câteva dintre acestea:

■ Folosiţi tonul calm, egal, fără accese sau stridenţe sonore, daţi dovadă de tact, discreţie, înţelegere faţă de interlocutori;

■ Nu monopolizaţi discuţia, lăsaţi partenerii de dialog să-şi spună părerea, punctele de vedere, chiar să vă şi contrazică;

■ Nu polemizaţi la nesfârşit, chiar dacă, în mod cert, aveţi dreptate. Aplicaţi principiul "cel mai înţelept cedează";

■ Alegeţi subiecte accesibile tuturor sau cât mai multor persoane din anturaj, nu canalizaţi discuţia pe una sau alta din profesiile de bază ale celor prezenţi la dialog;

■ Este bine să evitaţi, pe cât posibil, problema banilor, a preţurilor – de pildă, ale florilor sau cadourilor aduse gazdei;

■ Nu vă plângeţi de situaţia financiară, de necazurile din familie sau de la serviciu – veţi fi doar compătimit formal şi pus într-o situaţie umilitoare;

■ Nu cereţi consultaţii interlocutorilor (invitaţi în familie), mai ales dacă aceştia sunt medici, avocaţi, profesori, literaţi;

■ Evitaţi, pe cât posibil, discuţiile despre politică, religie sau sport, îndeobşte pătimaşe, cu "favoriţi" şi "respinşi" greu de schimbat sau conciliat la o agapă sau într-o călătorie întâmplătoare;

■ Alegeţi-vă cu grijă cuvintele şi expresiile, nu daţi verdicte definitive, nu contraziceţi vehement interlocutorul – a şti să asculţi este o artă, după cum a te abţine să dai sfaturi este o dovadă de înţelepciune;

■ Feriţi-vă de sintagme argotice, de jargoane jignitoare ce pot bloca iremediabil conversaţia;

■ Nu faceţi glume nesărate, bancuri ambigue sau triviale, apropouri care ar putea "înţepa" pe cineva din anturaj;

■ Nu vă miraţi excesiv, nu puneţi întrebări insinuante, nu vă situaţi, demonstrativ, în centrul atenţiei;

■ Nu generalizaţi ("Toate femeile sunt la fel"), nu trageţi concluzii banale sau pripite, nu vă lansaţi în tirade interminabile prin care vreţi, neapărat, să vă dovediţi superioritatea;

■ Nu bârfiţi cunoscuţii comuni care nu sunt prezenţi la discuţie, nu vă amestecaţi în dispute care v-ar scoate "ţap ispăşitor";

■ Nu vorbiţi despre ceea ce nu ştiţi cu exactitate, nu improvizaţi de dragul de a vă "da mare" şi atotcunoscător. Superficialitatea va ieşi imediat la iveală.

S. C. Magica International Trade S.R.L.
Cu noi MIT-ul devine REALITATE!
LABORATORUL DE CERCETARE ŞI PRODUCŢIE SOFTWARE
Str. Aleea Callatis nr. 7, Sector 6, Bucureşti; Tel/Fax: 777.45.04, 408.60.25, 0722.402. 462
Ne puteţi vizita pe www. magica.ro
e-mail: info@magica.ro

Redacţia "CER SENIN"
Şoseaua Bucureşti-Ploieşti, km 10,5, sector 1, Bucureşti
Telefon/Fax: 021/231. 53. 82
E-m@il: cersenin@roaf.ro
B 222.03; C 1011.00

REDACTOR-ŞEF
comandor (r) DUMITRU AMARIEI

SECRETAR GENERAL DE REDACŢIE:
căpitan CRISTIAN PREDA;
REDACTOR DE RUBRICĂ:
locotenent CIPRIAN PĂTRAŞCU;

REDACTORI PRINCIPALI:
PETRE BĂNĂ,
NICOLAE RADU;
PROCESARE TEXTE:
LEANA TUDORAN;
CORECTURĂ:
ANDREIA LUNGU;

TEHNOREDACTARE:
LUCIAN TEODORESCU;
FOTOREPORTER:
ADRIAN SULTĂNOIU;
ADMINISTRATOR:
sergent-major
ANGELICA CIOBÎCĂ

TIP~RIT LA C.C.A. INTACT S.A.